

Vildandens sång

i.

Till nordliga landen vi foro om våren
Att häcka i snåren som förut om åren
Vi byggde vårt bo uti kärlek och tro

2

En afton vi sömno så sakta i säven
En båt syns i fjärran och framme i stäven
En jägare stod och han sökte vårt blod

3

Och strax på minuten det blixtra och knalla
Min make är skjuten hans ångest rop skalla
Jag manade då till en flykt mina små

4

De kära som flydde jag ej kunde följa
Min sarjade vinge jag ej kunde dölja
Idjupet jag dök ifrånblixtar och rök

5

Sen dess har ja g varit båd fjärran och nära
Runt sjöarna varit och sökt mina kära
Men alldrig ändå har jag mött mina små

6

För människor akta av detta jag lärde
I vakt skydd så sakta jag drar mina färde
Till obebod ö uti villande sjö

I April 1953

1994/95:8D